

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum města Prahy se znovu otevírá návštěvníkům

Znovuotevření muzea

Muzeum města Prahy již brzy znovu přivítá návštěvníky. Od čtvrtka 3. prosince budou přístupné objekty: Petřínská rozhledna, Zrcadlové bludiště na Petříně, Prašná brána, Staroměstská mostecká věž, Malostranská mostecká věž, Svatomikulášská městská zvonice a Novomlýnská vodárenská věž. Od pátku 4. prosince se návštěvníkům otevře Zámecký areál Ctěnice a od soboty 5. prosince bude přístupný i dům U Zlatého prstenu a bude možné navštívit též Müllerovu vilu, Rothmayerovu vilu a Studijní a dokumentační centrum Norbertov. Pouze Podskalská celnice na Výtoni zůstává nadále uzavřena.

Počet návštěvníků v jednu chvíli v daném prostoru se bude řídit aktuálním nařízením vlády, podle kterého je nyní možné, aby byly objekty naplněny do 25 % své kapacity. Stejně tak bude vyžadováno dodržování rozestupů mezi lidmi. Všichni návštěvníci budou povinni vstupovat do objektů muzea s ochranou nosu a úst, budou mít k dispozici dezinfekci a jednorázové rukavice, jejichž použití bude nezbytné při využívání interaktivních exponátů.

Muzeum města Prahy obnovuje také lektorské programy. Ty se budou rovněž řídit platným vládním nařízením pro muzea a galerie ohledně skupinových návštěv, podle kterého může být ve skupině maximálně 10 osob. Lektorský prostor na Těšnově bude nabízet program školám bez omezení prostřednictvím rezervačního systému, nadále bude realizována on-line výuka dějepisu z muzea na objednávku a lektori budou vyjíždět s programy do škol v Praze.

Maximální počty návštěvníků současně v jednotlivých objektech:

Petřínská rozhledna: 25–30 návštěvníků

Zrcadlové bludiště na Petříně: 10 návštěvníků

Svatomikulášská městská zvonice: 10 návštěvníků

Malostranská mostecká věž: 10 návštěvníků

Staroměstská mostecká věž: 10 návštěvníků

Prašná brána: 10 návštěvníků

Novomlýnská vodárenská věž: 8 návštěvníků

dům U Zlatého prstenu: 25 návštěvníků

Zámecký areál Ctěnice: 25 návštěvníků

Informace o otevírací době a cenách vstupného najdete zde:

<http://muzeumprahy.cz/oteviraci-doba-a-vstupne/>

VÝSTAVY

Kromě stálých expozic MMP aktuálně nabízí následující výstavy:

Devatero řemesel, desátá bída? / Řemesla v českých filmových pohádkách

Zámecký areál Ctěnice: 31. 5. 2020 – 5. 4. 2021

České pohádky jsou plné řemeslníků, ať už jsou to ševci, krejčí nebo zlatníci či zahradníci. Řemesla jsou zachycena v mnoha podobách, ale většina pohádek se neobejde bez řemesel, která se v minulosti starala o stravu obyvatel, jako byli mlynáři, pekaři, řezníci, uzenáři nebo rybáři. Výstava se zaměřuje na filmová zpracování tohoto fenoménu, a to v pestrém výběru rekvizit a kostýmů ze slavných českých filmových pohádek, ale nejen to. Výstava nabízí mnoho překvapení a her, zábavu i poučení.

Výstava Devatero řemesel, desátá bída? / Řemesla v českých filmových pohádkách zve návštěvníky do pohádkového světa řemesel. Je pravdivé rčení „devatero řemesel, desátá bída“? Kdo dělá poctivé řemeslo, určitě nedře bídu. Pak jsou ale tací, kteří ono rčení potvrzují, protože se ničemu pořádně nevyučí a nic skutečně nedokončí. S pomocí ševce Jíry a Jasněnky poznáte ševcovské řemeslo, kouzelná babička odryje tajemství bylinkárek, pantáta Elišky, Princezny ze mlejna, představí mlynářské řemeslo a díky dětem z hradu Brtníku nechybí ani stavitelství. Nahlédnete i pod pokličku tajů kuchaře s řádem zlaté vařečky a myšičko od princezny Lady a zahradnickému řemeslu se naučíte u samotného krále Miroslava.

Výstava se koná v přízemních a sklepních prostorách Zámeckého areálu Ctěnice.

100 roků Říše loutek

dům U Zlatého prstenu: 9. 6. 2020 – 31. 1. 2021

Říše loutek se zrodila před 100 lety. Přesně 26. září 1920 se poprvé rozhrnula opona a loutky sochaře Vojty Suchardy v krásných dekoracích Anny Suchardové-Brichové zahrály pohádku

Dlouhý, Široký a Bystrozraký. A pak se hrálo každou sobotu a neděli. Nové divadlo se jmenovalo Divadélko „V říši loutek“ v Bubenči a sídlilo ve zrušené školní kapli v Korunovačnické ulici. Manželé Suchardovi vtiskli divadlu výraznou tvář a seskupili kolem sebe početný soubor v čele s emeritní členkou Národního divadla Marií Aichelburgovou-Hilbertovou. Hrály se pohádky, ale také Tylův Strakonický dudák, Jiráskova Lucerna či Shakespearův Večer tříkrálový. Divadlo brzy získalo značné umělecké renomé, a tak když se v Praze na Starém Městě začala stavět budova Městské knihovny, bylo pamatováno i na loutkové divadlo, které bylo nabídnuto souboru Říše loutek.

Do nového působiště se soubor přestěhoval na podzim 1928 a pod pozměněným názvem Umělecká scéna Říše loutek se stal reprezentativní městskou loutkovou scénou. Divadelní prostory vytvořil arch. František Roith ve stylu art deco, s velkoryse vyřešeným zákulisím a scénou bohatě vybavenou všemožným technickými zařízeními. O divadle se psalo s nadšením jako o nejmodernějším loutkovém divadle na světě. A loutkáři se snažili, aby i uváděné hry patřily k tomu nejlepšímu, co loutky dokážou.

V divadle v Městské knihovně hraje Říše loutek dodnes. A nevynechala ani jedinou sezonu. I když se původně hrálo jen s marionetami – tedy loutkami voděnými shora –, začaly se časem na scéně objevovat také maňásci a javajky. Vojtu Suchardu vystřídal v principálské funkci sochař Bohumír Koubek a v poslední době vytváří loutky řada výtvarníků domácích i externích.

Výstava v domě U Zlatého prstenu představuje především loutky. Ale také fotografie, návrhy, ukázky dekorací, rekvizit i kostýmů. Ano, i loutky mají svou garderobu, a ta vytvořená Annou Suchardovou-Brichovou patří k unikátním souborům. Výstava by chtěla připomenout také práci těch, kteří loutkám dávají život. Kromě jiného i proto, že v Říši loutek po celou dobu všichni hrají zadarmo.

Adolf Loos. Opakování génia

Studijní a dokumentační centrum Norbertov: 18. 6. 2020 – 10. 12. 2021

Architekt Adolf Loos ve svém článku „Architektura“ formuloval základní myšlenku učení o bydlení: „Dům se musí líbit všem. Na rozdíl od uměleckého díla, které se nemusí líbit nikomu. Umělecké dílo se zrodí, aniž by existovala jeho potřeba. Dům pokrývá určitou potřebu. Umělecké dílo chce lidi vytrhnout z jejich pohodlí. Dům musí tomuto pohodlí sloužit. Člověk má rád všechno, co slouží jeho pohodlí. Nenávidí všechno, co ho chce vytrhnout z jeho získaných a zajištěných pozic a co ho obtěžuje. Tak má rád dům a nenávidí umění“. Etické a morální požadavky kladené na architekturu považuje Loos za důležitější než aspekty estetické.

Výstava věnovaná architektonickému odkazu Adolfa Loose, spočívajícím v podivuhodné hře s prostorem, materiálem, vybavením či světlem, představuje na příkladech interiérů v Plzni, Praze a Brně Loosovy „obytné prostorové programy“ respektující každodenní rituály zámožné středostavovské klientely. Každý z programů, např. propojení místností buďto formou enfilády, či složitého Raumplanu, byl Loosem vytvářen pokaždé nově, dle individuálních potřeb klientů. Pro každou aktivitu architekt vytvořil optimální prostor (jídelna, obývací pokoj, ložnice atd.).

Například reprezentativní místnost byla vždy okázalá, největší v celém bytě, zatímco knihovna či budoár musely zachovat dojem intimity. Další část výstavy se zabývá životem Loose a stručně připomíná zásadní body jeho kariéry. Rozsáhleji se věnuje českému prostředí, v němž Loos našel mnoho svých žáků, přátel a propagátorů.

Výstava pořádaná v rámci Roku Adolfa Loose 2020 reprizuje výstavu Adolf Loos. Učit se bydlet, kterou Muzeum města Prahy prezentovalo v Rakouském kulturním Fóru v roce 2013.

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová
náměstkyně ředitelky pro úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Martina Hoffmanová
média, úsek vnějších vztahů
media@muzeumprahy.cz
T+ 420 221 012 944, M+ 420 725 847 873